

GEDACHTENIS

VIERING

*Tot op het bot
en tot in alle uithoeken van mijn ziel
doordrongen zijn van het feit
dat mijn ware identiteit meer is dan ik ben,
dat ze ligt voorbij de grens van tijd en ruimte -
het vervult me met dankbaarheid.*

*Het sterkt me te weten dat er een Liefde is
die hemel en aarde en alle levende wezens
ten diepste doordringt en leven geeft.*

*(Claire Vanden Abbeele in Op weg naar
je ware zelf, Luisteren naar de stem van je hart, 2009)*

VOORAF

Orgelspel

INTREDE.

Lied.

Lied. Het leven voert ons (3c)

*t.: Sytze de Vries
m.: Willem Vogel*

BEGROETING.

*Wat in de lente fris ontlook
en zich in de zomer uitbundig tooide,
verliest nu kruin en kuif.
Ontsierd - maar niet dood.*

*Waar blad en vrucht in overvloed
schitterden en rijpten in de zon,
hangen nu de takken naakt en kaal.
Ontdaan - maar vol leven.*

*Waar vogels in symfonie zongen,
elkaar lokten en mensen behaagden,
vallen zang en lied nu weg.
Verstild - tot het lente wordt.*

*Stille getuigen van nature,
sprekende signalen van het leven
waarin wij, mensen, delen.*

*Hartelijk welkom u allen
hier omwille van elkaar
in Gods naam samen.*

+

Lied. Het leven voert ons (2c)

SCHULD BEKENNEN.

V. Je was ziek -
ik zocht je niet op.

Je was alleen -
ik hield je geen gezelschap.

Je had honger -
ik gaf je niet te eten.

Je had dorst -
ik liet je niet drinken.

Je was vreemde, vluchteling -
ik nam je niet op.

Je vroeg om je recht -
ik kwam niet voor je op.

Je stierf en
werd vergeten.

A.: **VERGEVEN WIJ ELKAAR EN
GOD EN GOED ONS ALLEN.**

BEZINNING.

A.: **Kyrie eleison
Kyrie eleison
Kyrie eleison**

*De weg naar onszelf
is moeilijk te vinden,
raken we gemakkelijk kwijt.*

A.:   **Kyrie eleison**
Kyrie eleison
Kyrie eleison

*Vaak verstoren we zelf
de vrede met het leven,
de rust in ons binnenste.*

A.:   **Kyrie eleison**
Kyrie eleison
Kyrie eleison

*We wortelen in de aarde
en reiken naar de hemel;
beide zijn ons eigen.*

A.:   **Kyrie eleison**
Kyrie eleison
Kyrie eleison

GEBED.

V.:   *Soms beseffen we
dat alle licht ons te flets,
alle warmte ons te lauw is.*

*Soms hunkeren we naar
licht en warmte, die de ton
ons niet brengen zal.*

*Soms zoeken we naar
rust en vrede die de aarde
ons niet geven kan.*

*Soms geraken we ongeziens
tot bij U, uit wie wij geboren,
naar wie onderweg.*

A.:   *Amen.*

Lied.   Voorbij; (c:1-4-9)

*t.: Adema van Scheltema
m.: W. Vogel*

GEDACHTE

naar Psalm 1

Zalig de mensen die
niet kletsen of zwetsen
en niet te zien zijn waar
gelald wordt en gelasterd.

Zalig de mensen die
als van nature goed doen
en zich blijven afvragen:
is het genoeg wat ik doe?

Zalig de mensen die
trouw zijn en vertrouwen geven;
voor wie ze ontmoeten
een rijke zegen, puur genade.

Het spoor van eerbied dat zij
stil en in deemoed trekken
staat voor eeuwig gegrift
in het Hart van de tijd.

Lied.   Voorbij; (c:10-11-12)

HET EVANGELIE.

Matteüs 6-20

Om duidelijk te maken
wat het leven in zich bergt,
wees Jezus van Nazaret
op het leven om ons heen
en sprak hij vergelijkenderwijs.

'Wat te eten en te drinken
en waarmee je kleden,
moet je grootste zorg niet zijn.
Want eten is je leven niet
en kleren zijn niet je lijf.

Let eens op de vogels!
Die zaaien niet, maaien niet
en slaan niet op in schuren.
Ze leven gegeven
en komen niets tekort.

En wat zijn vogels
bij mensen vergeleken?

Kijk eens naar de bloemen.
Die groeien en bloeien
maar weven of spinnen niet.
En toch vallen koningen
met al hun pracht en praal
bij hen volkomen in het niet.

Als God zó met vogels en bloemen is,
hoeveel te meer dan met mensen!'

*

Gevraagd naar waar het in het leven
eigenlijk om gaat, verwachtte iedereen
een ingewikkeld antwoord.
Maar Jezus zei kortweg:
'Waar 't uiteindelijk om gaat
is het vertrouwen, dat liefde
het Hart van het leven is.
Je kunt ook zeggen: heb lief,
dat maakt geen verschil
en daarmee is alles gezegd.'

GEDACHTENIS. Licht, lied
hun namen**Lied.**

kaars

Soms even zwijgen mensen (c1.)

*t.: Sytze de Vries
m.: W. Vogel*

V.: *Dat zij die ons zijn voorgegaan
zijn in het Licht, rusten in Vrede.*

de namen

V.: *Gedenk hen hier bij naam genoemd
en allen die vergeten zijn heengegaan.*

Lied.

kaars

Soms even zwijgen mensen (c2.)

V.: *Dat zij die ons zijn voorgegaan
zijn in het Licht, rusten in Vrede.*

de namen

V.: *Gedenk hen hier bij naam genoemd
en allen die van uitputting stierven.*

Lied. kaars

Soms even zwijgen mensen (c1.)

V.: *Dat zij die ons zijn voorgegaan
zijn in het Licht, rusten in Vrede.*

de namen

V.: *Gedenk hen hier bij naam genoemd
en allen die als kind het leven lieten.*

Lied. kaars

Soms even zwijgen mensen (c2.)

V.: *Dat zij die ons zijn voorgegaan
zijn in het Licht, rusten in Vrede.*

de namen

V.: *Gedenk hen hier bij naam genoemd
en allen die voor vrede het leven lieten.*

Lied. kaars

Soms even zwijgen mensen (c3.)

V.: *Dat zij die ons zijn voorgegaan
zijn in het Licht, rusten in vrede.*

de namen

V.: *Gedenk hen hier bij naam genoemd
en allen die ons zijn voorgegaan.*

Lied.

Soms even zwijgen mensen (c4.)

MEDITATIE.

*Dat ons zorgen en werken
Ergens toe dient -
dat ons leven hangt aan lemand.*

*Dat ons schreien en lachen
Ergens toe leidt -
onze liefde stoelt op lemand.*

*Dat ons hopen en vertrouwen
Ergens op slaan -
dat ons lijden voert tot lemand.*

*Dat zij die ons zijn voorgegaan
zijn in Licht, rusten in Vrede.*

*'Het grootste probleem van nú is, dat er geen plaats
meer is voor 't heilige, 't mystieke. Het leven is terug-
gebracht tot 'n puur wereldlijk, materieel niveau. Het
gevoel voor de andere dimensie zijn we zo goed als
kwijt. Op deze manier verhongeren we als mens, om-
dat we alleen nog maar met materiële dingen bezig
zijn.'* zei de montere Poolse religieuze Tessa Bielecki.

Hele massa's in de westerse wereld hebben niets meer met een geloof of een kerk; zelfs niet met het gevoel dat het leven hen op de een of andere manier gegeven is. Je neemt en eet het bestaan, maar zonder het wonderlijke daarvan te beseffen. Je wordt geboren, je leeft en je gaat dood zoals alle andere dieren. De grote verhalen van de Schriften waarmee de ouderen onder ons nog zijn opgevoed dragen de jongeren niet meer. Een geestelijke ruimte waarbinnen men zich nog veilig voelt is er niet.

En toch wordt er in deze godsverduistering hartstochtelijk gezocht naar een nieuw antwoord op dat zacht wrikkend heimwee naar een liefde groter dan de dood. De westerse mens is rond hetjaar tweeduizend achtergebleven in een spirituele woestijn, zonder het houvast van een traditie, een gemeenschap; zonder liederen om te zingen en gebeden om te bidden.

Maar hoe kun je bezield blijven leven als je niet gelooft in de grote Ziel die alles doet leven en waar je eigen ziel op aansluit? Hoe kun je uitzien naar een toekomst wanneer je niet kunt aannemen, dat er aan de Oorsprong van het leven een liefdebron welt? Het menselijk bestaan lijkt in dat geval niets anders te zijn dan een gril van de evolutie, een vreemde uitwas van de natuur, die misschien wel gedoemd is om weer te verdwijnen.

Hoe je ook denkt over de dag van vandaag, de hedendaagse mens, de jeugd van nu, - hoezeer je ook treuren kan over de neergang, leegloop en sluiten van kerken, de vergeelde christelijke gemeenschapsfeesten, - hoe diep de twijfel zich ook heeft ingevreten en hoe vlak, plat en ondiep het openbare leven ook geworden is, - toch zijn er ook - voor wie zien wil - een toenemende reeks tekenen van hernieuwd religieus besef, nieuwe vormen van geestelijk leven, in de persoonlijke sfeer en in de sfeer van samen, gemeenschappelijk.

Zondag 28 oktober wordt de *landelijke dag van de stilte* gevierd . . . er zijn stiltegebieden in de natuur en in de steden schieten, zoals nu weer in Eindhoven, meditatie-, bezinnings- en stiltecentra als herfstpadenstoelen uit de grond.

Individueel mediteren is al lang in en dit niet alleen in kloosters, ook in bedrijven . . . ; en nu wordt vanuit Waspik - naar Duits voorbeeld voor het eerst in Nederland - een aanbod gedaan om 'mediteren in de parochie' goed op te zetten.

Na in 'n paar gemeenschappen een gevoelige snaar geraakt te hebben, wordt samen met 'n Tilburgse parochie zaterdag 10 november onder leiding van de abt in abdij Koningshoeven 'n dag georganiseerd over Getijdengebed in parochies. Wonderlijk toch, dat iets wat steeds voor typisch kloosterlijk werd aangezien nu in parochies opkomt, in gemeenschappen 'buiten de muren'.

In deze dagen, herfst en Allerzielen, waarin mensen het gevoel bekruipt van de eenheid van alle leven tot over de dood heen, komt 'de wereld' met opvallende nieuwe initiatieven.

De KRO brengt een serie programme's op tv en radio onder de titel *Ode aan de Doden*.

In het Jeroen Bosch Ziekenhuis in Den Bosch zijn donderdag- en vrijdagavond op initiatief van de geestelijk-verzorgers *Herdenkingsconcerten* gehouden ter nagedachtenis aan mensen die dit jaar in dit ziekenhuis zijn overleden.

Al enkele jaren wordt *Allerzielen.nu* gehouden, waarbij kunstenaars her en der in het land zowel beeldend als verbaal en muzikaal hun gevoelens rond dood en leven buiten in de natuur uiten.

Fons de Poel, goed vertrouwd met de actualiteit:
De mens heeft zich nooit kunnen verenigen met zijn eigen eindigheid. Want met het idee dat we helemaal voor niks hebben geleefd, kunnen we niet uit de voeten. De mens heeft altijd in God geloofd, ook al noemen we die nu misschien kosmos. We staan niet meer langs de rand van het graf met het idee: dat was het dan. Die tijd is voorbij. Rituelen en rouwen horen weer bij het leven. Alleen in een veel persoonlijker vorm dan vroeger. We hebben nu eenmaal de behoefte onze ziel te huldigen.'

'Het bloed kruipt waar het niet gaan kan.'
 Er is kerk aan het vergaan.
 Er is kerk aan het ontstaan.

Kort orgel

BELIJDEN.

lied; t.: M. Zagers
 m.: W. Vogel

A.: Om God te leven heeft Hij mensen
 aan de rand van dood en samenleven
 een open hand gegeven maar meer nog:
 geloof, geloof in zichzelf en het leven.

K.: Zoveel mensen aangetast
 in hun eigenwaarde
 anders-zijn het wordt een last
 een lot zwaar mee te dragen.

A.: Om God te leven heeft Hij mensen
 aan de rand van dood en samenleven
 een open hand gegeven maar meer nog:
 geloof, geloof in zichzelf en het leven.

*Twijfels, vragen wie ben ik
 horen bij het leven
 in een lieve mensenblik
 verlicht en opgeheven.*

A.: Om God te leven heeft Hij mensen
 aan de rand van dood en samenleven
 een open hand gegeven maar meer nog:
 geloof, geloof in zichzelf en het leven.

ONDERBREKING.

Brood en Beker
 collecte orgelspel

Ter overweging

*Soms hoor je mensen
 - hier niets meer te hopen
 en alle stappen-terug zijn gezet -
 oprecht en gemeend zeggen:
 Het is goed zo; ik ben het leven dankbaar*

*Soms hoor-je mensen
- ze hebben alles doorgemaakt
en weten wat hen te wachten staat -
vanaf hun ziekbed anderen bemoedigen;
alsof de pijn geleden, 't sterven verleden is*

*Soms groeit in mensen
- na 't heengaan van een dierbare en
alle zorg en treurnis om hem of haar -
in rust en stilte het vaste vermoeden:
ze zijn heengegaan, ze zijn terecht*

(Peer Verhoeven *Gedachtenis*)

AAN TAFEL.

Lied.

*t.: Marcel Zagers
m.: Willem Vogel*

K.: Gezegend de mens die gestreden heeft,
hij heeft het Leven gevonden.

A.: **Gezegend de mens die gestreden heeft,
hij heeft het Leven gevonden.**

K.: Het zaad in de aarde gestorven, leeft.
Gezegend de mens die gestreden heeft
geleefd op hoop van zegen
voor echt en recht allerwegen.

K.: Gezegend de mens die gestreden heeft,
hij heeft het Leven gevonden.

A.: **Gezegend de mens die gestreden heeft,
hij heeft het Leven gevonden.**

V.: Een vonk zijn we maar;   Gezegd
een vonk toch van het Licht
dat niet dooft.

Een zuchtje zijn we slechts;
een zucht toch van de Adem
die niet stokt.

Een moment zijn we enkel;
een moment toch van de Eeuwige
die Gij zijt.

Wij breken het brood:
delen ons kwetsbaar bestaan.

Wij drinken de beker:
delen met elkaar zoet en zuur

in vol vertrouwen
dat wie we zijn en wat we doen
niet als blad verdort, verwaait.

GEBED AAN TAFEL

Gezongen en gezegd

A.: *Een glimp van U in het brood   Lied
gebroken, het leven gedeeld -
in de beker gedronken
ons dagelijks lief en leed.*

V.: Soms wanneer ik loop
met een hoofd vol beslommingen,
een schoot zorgen en benen zwaar -

soms wanneer ik zie
hoe niets gespaard, niets wordt ontzien;
hoe het wuivende groen
dor en uitgeleefd verwaait naar nergens -

soms wanneer ik hoor
hoe het mensen vergaat:
hoe de een met alles,
de ander met niets wordt gezegend -

hoe wie goed doen
pijn moeten lijden
en hoe het kwaad
de wind mee heeft -

soms wanneer ik denk
dat recht niet te halen,
trouw niet te harden,
liefde niet te doen is -

soms wanneer ik allerwegen
oploop tegen dood,
maar U, mijn God en Goed,
niet hoor of zie -

dan roept alles in me
om dat diepe vertrouwen
dat Jezus van Nazaret bezielde en
waarvan hij getuigde in woord en daad.

A.: *Een glimp van U in het brood
gebroken, het leven gedeeld -
in de beker gedronken
ons dagelijks lief en leed.* Lied

V.: Hij deed wat hij kon
voor mismoedige zieken,
voor blinden en doven;
voor mensen gemeden,
overschreeuwd, niet in tel -

hij hoorde en zag U
in lied en kleur van
vrije vogels, lieve bloemen;
in kinderogen uw hemel.

Toen Hij ging sterven
heeft hij met brood in zijn handen
zijn volste vertrouwen beleden
in het leven-gegeven-en-gedeeld,
zijn vast geloof in de voltooiing
van ieders en alle bestaan.

Hij heeft het brood gedeeld
en zijn beker doorgegeven;
een nieuw begin gemaakt
tegen dood en alles in.

A.: *Een glimp van U in het brood
gebroken, het leven gedeeld -
in de beker gedronken
ons dagelijks lief en leed.* Lied

V.: Hij heeft geleefd alsof
het kwaad een boze droom
en goed doen regel is. -

Hij heeft zich tenslotte
aan U, zijn Vader, in handen gegeven
en niet in het graf zijn einde,
maar in U zijn voltooiing gevonden.

Om in pijn uw liefde,
in vreugde uw genade te zien,
leerde hij ons bidden:

ONZE VADER.

COMMUNIE.

Brood en
leven delen.

*Deel brood en beker.
Deel met Hem het leven
waarin wij één zijn en
waarvan God het hart is.*

ONDER DE UITREIKING.

Lied.

Kaarsen doven

GEZONGEN GEBEDEN.

Lied aan het licht   *t.: H. Oosterhuis
m.: A. Oomen*

ZEGENWENS.

**ZEGENEN WIJ ELKAAR.
VOORAL HEN
DIE ONS HARD NODIG HEBBEN.**

**EN MOGE GOD EN GOED
ONS ZEGENEN
IN DE NAAM VAN VADER
ZOON EN HEILIGE GEEST.**

AMEN.

ORGEL